درې ورځې

د افسانو په وطن کې

(د هلمند یونلیک)

Ketabton.com

لیکوال محمد اسمعیل یون

۱۳۹۴ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دري ورځې د افسانو په وطن کې

(یونلیک)

محمد اسمعیل یون

۱۳۹۴ل کال

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

کتابنوم :	دري ورځې د افسانو په وطن کې
لیکوال :	محمد اسمعیل یون
خپرندوی :	د ملي تحریک فرهنګي څانګه
د خپرونو لړ :	۹۱
د لیکوال د خپرونو لړ :	۳۷
وېبپاڼه :	www.melitahrik.com
چاپکال :	۱۳۹۴ل کال
کمپوز /ډیزاین :	فیاض حمید

یادونه : د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ټولو هلمندوالو ته!

نیولیک

ګڼه سرلیک	مخ
۱: د تحریک یادښت	۱
۲: استاد یون او دا یونلیک	۲
۳: یادونه	۸
۴: درې ورځې د افسانو په وطن کې	۹
۵: هلمند پېژندنه	۱۲
۶: د سفر پیل	۱۴
۷: الوتکه او مرکې	۱۶
۸: هرکلی	۱۷
۹: بُست مېلمستون	۱۹
۱۰: د سیمینار پیل	۲۱
۱۱: د هلمند توت	۲۹
۱۲: د بُست راډیو کتنه	۳۰
۱۳: اراکوزیا پوهنتون	۳۲
۱۴: د نادعلي پر لوري	۳۵
۱۵: نادعلي او ښوونځي	۳۷
۱۶: د ملي تحریک غونډه	۴۲
۱۷: بست پروډکشن	۴۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۸: بُست پوهنتون ۴۶
۱۹: د لښکرګاه واټونه ۵۰
۲۰: د ملت بابا پارک ۵۵
۲۱: هلمند سیند مشاعره ۵۷
۲۲: نړیوال (انټر نېشنل کمپلیکس) روغتون ۶۰
۲۳: د سفر وروستۍ ورځ ۶۱
۲۴: سباوون راډیو ټلوېزیون ۶۲
۲۵: ملي راډیو ټلوېزیون ۶۴
۲۶: د هوايي ډګر پر لوري ۶۶
۲۷:کابل او د ژوندون انګړ ۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریک یادښت

د افغانستان ملي تحریک د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریک دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریک په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریک ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریک هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریک له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور وداني ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریک فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحريك يادښت

د افغانستان ملي تحريك د (۱۳۹۳ ل) كال په پيل كې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه كړې وه چې د دې كال په بهير كې به (شل عنوانونه) بېلا بېل ديني، علمي، ادبي او ټولنيز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې كوي. ملي تحريك دا ژمنه د ياد كال د كب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د يوې پرتمينې غونډې په ترڅ كې يې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې كړل. ملي تحريك په ياده غونډه كې ژمنه وكړه چې د (۱۳۹۴ ل) كال په بهير كې به انشاء الله د خداى (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې كوي. طبيعي خبره ده چې دا اسانه كار نه دى، ډېر زيات زيار او زحمت ته اړتيا لري، خو ملي تحريك ټينګ هوډ كړى چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي كوي. دا اثر چې ستاسو په لاس كې دى د همدې (سل عنوانونو) ژمنه كړو اثارو له جملې څخه دى، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحريك هيله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته كړي. ملي تحريك له ټولو هغو ليكوالو، ژباړونكو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندويانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهير كې يې يو بل سره مرسته او ملګرتيا كړې او دا فرهنګي بهير يې بريالى كړى، د زړه له كومې مننه كوي او كور وداني ورته وايي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هيله

د افغانستان ملي تحريك فرهنګي څانګه

استاد يون او دا يونليک

ځينې داسې ليكنې شته چې په لوستلو يې د انسان زړه ته يو ډول سكون راځي، زړه كې ورته خاندي او لوستل شوې خبرې پرې خوږې لګي.

ليكنې په خپل ځان كې بېلابېل ډولونه لري، خو تر ټولو خوندورې يې هغه دي چې ښكلى تصوير او ښه پېغام ولري.

د استاد محمد اسمعيل يون يونليک چې پر هلمند يې ليكلى او دلته يې پر بېلابېلو برخو خبرې كړې دي، خپل لوستونكي ځان سره ګرځوي او د هلمند بېلابېلو سيمو ته يې وړي، لوستونكى داسې فكر نه كوي چې ليكنه لولم، بلكې داسې احساس كوي چې له يون صيب سره څنګ په څنګ په هر مجلس او د هلمند په هر بنډار كې ګډون لري.

د عربي ژبې د يوې معقولې ژباړه ده: ((د خبر اوريدل د سترګو د ليدلي حال په شان نه دى)). په دري كې هم متل دى: ((شنيده كى بود مانند ديده)).

د هلمند په اړه د هېواد ځينې خلك په خپل ذهن كې بل ډول انځور لري، اكثره خلک يې په اړه منفي فكر كوي، هلمند د وحشت ځاى بولي، هلمند كې انسانيت تر پښو لاندې ګڼي او حتى دغه ولايت ته د راتلو زړه هم نه ښه كوي، خو كله چې هم د هېواد له هرې برخې څوک هلمند ته راغلى دى، له خورا خوږو خاطرو سره تللى او بيا بيا يې هلمند ته د راتګ ارمانونه پر زړه پراته دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یون صیب په خپل یونلیک کې دغه ټکي ته اشاره کړې ده او وايي:
«زما په شان به ډېرو هېوادوالو او بهرنیانو ته هلمند یوه افسانه ښکاري، هغه چا چې هلمند او هلمندیان نه وي لیدلي، نو هغوی به د هلمند په باب عجیب او غریب تصور ولري. رسمي او نا رسمي ازادو او نا ازادو رسنیو په وروستیو درې څلورو لسیزو کې د هلمند تصویر خورا اړولی او را اړولی دی، د جنګ، ویرې، وحشت او وژنو راپورونه ددې تصویر مهم رنګونه وو او لا هم ښودل کېږي.»

ربښتیا هم هلمند یو شمېر رسنیو افغانستان او نړۍ ته ناسم معرفي کړی دی، د یوې سیمې سمه پېژندنه لیکوال ښه کولای شي او بیا داسې لیکوال چې خپله نوم یې له یون څخه جوړ وي، نو یونلیک کې به یې خود حقیقتونو ته ګوري.

استاد یون چې هلمند ته د هلمند پېژندنې سیمینار په موخه راغلی و، خپل یونلیک یې په خورا مهارت لیکلی، لومړیو خبرو کې یې د هلمند په اړه لنډې خو قانع کوونکې خبرې کړې، ورپسې یې د خپل یونلیک مزل د هلمند پېژندنې له سیمیناره پیل کړی، هغه څه چې په سیمینار کې ویل شوي او پېښ شوي، ټول یې په ښکلې لهجه او عام فهمه ژبه را اخیستي دي، هغه لوستونکي که سیمینار کې یې ګډون نه وي کړی، د یونلیک له دغې برخې هم ډېر څه زده کولای شي.

پر سیمینار تر هر اړخیزو خبرو وروسته مو یون صیب په یونلیک کې د توتو مېلې ته ورولي، هلته تر څو شېبو تمېدو وروسته مو د بُست راډیو پر سټوډیو ګرځوي، بېرته مو د خوب په نړۍ کې ورکوي، په

وینښېدو مو هلمند کې پوهنیز ډګر ته ورولي په خورا ښکلي الفاظو د شخصي لوړو زده کړو موسسو یادونه کوي، دلته د طب په شان د لوړو پوهنځیو د پټې د پرېکېدو زېری راباندې کوي او هغه خلک چې د هلمند جنګ ځپلی تصویر یې پر فکر خپور دی، د دې یونلیک لوستل ورته د یوې اسماني معجزې په شان ښکاري.

استاد یون تر دې وروسته خپل لوستونکي ځان سره د هلمند شنې او ښېرازه ولسوالۍ (نادعلي) ته ورولي، هسې خو هم هلمند د کرنې له پلوه غني ولایت دی، شنې شنې ورشوګانې لري، داسې شنې سیمې لري چې د انسان زړه او روح ته خوښي، سکون او ارام ورکوي، خو یون صیب بیا دغه منظره په داسې هنري ډول په خپل یونلیک کې انځوروي چې لوستونکي ته کټ مټ د سیمې تصویر ودروي او داسې فکر کوي چې په خپلو سترګو عکاسي کوي: «سهار لس بجې وې، چې د ښار له څنډو په هغه پله پورې وتو چې لښکرګاه ښار له (نادعلي، مارجې او ګرمسېر) ولسوالیو سره وصلوي، سړکونه د خدای(ج) په فضل ټول پاخه شوي وو، ولسوالۍ ته غځېدلې لار هم په ښه او اساسي ډول رغېدلې وه، د پاخه سړک ترڅنګ کېندل شوي نهر د یو عصري تمدن مظاهره کوله.»

یون صیب د هلمند له واقعي تصویر پرده پورته کوي، نادعلي ته پر لار شنه سیمه دومره اغېز پرې کوي چې خپل قلم نه شي مهارولی او بې اختیاره خپلو لوستونکو ته د سیمې ښکلا داسې تصویروي: «نږدې پنځلس کیلومتره مزل به مو کړی و، هوارو، پراخو او ښېرازو ځمکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ونو او شينلو پوښلې وې، عجيبه منظره جوړوله، سرې چې نور وچکالۍ ځپلې او شاړو نيولې افغانستان ليدلی وي، نو د هلمند دا ولسوالۍ ورته داسې ښکاري چې د ختيځې اروپا کومه سيمه ګوري، نيمه ميکانيزه زراعت يې هغه چاته خورا خوند ورکوي چې، له شينليو او کرنيزو مسايلو سره لېوالتيا لري.»

دغـه راز يـون صـيب نـادعلي ولسـوالۍ تـه پـه رسـېدو او هلتـه پـه ښلابېلو غونډو کـې تـر برخې اخيسـتو وروسـته د دغـې ولسـوالۍ پـر پـوهنيز بهيـر تـم شـوی دی، ښېرتـه يـې خپـل لوسـتونکي لښـکرګاه تـه رارسولي دي.

دا چې يون صيب په دې وروستيو کې ډېر بوخت دی طبيعي خبره ده چې له بوختياو سره روږدی شوی دی او له بلې خوا خروار کارونه ورته ګوري چې بايد يون صيب يې ترسره کړي، نو هلمند تـه د خپـل سفر پـر مهال يې هم د ساتيرۍ بنداړونه نه دي کړي، بلکې پـر ښلابېلو سيمو، ادارو او مرکزونو ګرځېدلی دی، ځوانانو، خبريالانو، ممثلينو او نـورو خلکو ته يې لارښوونې کړي دي، د ښـه کـار کولـو لارې يې وروښـودلې دي، د دوی ستونزې يې اورېدلې دي او. . .

يون صيب چې د ملي تحريک مشـر دی او د يـوې سـترې مبارزې د پېلېدو له برکته يې د هېواد په لر او بر کې د خلکو پـه زړونـو کـې ځـای نيولی، هلمند کې هم هر چا علاقه لرله چې لـه اسـتاد سره ووينې، نو د تحريک ځينې ملګري ورته د مبارزې همسـنګرو سره يـو ځـای د هلمند

مدني ټولنې په دفتر کې راټول شوي وو ، لـه دوی سره يې لنډې خبرې کړې دي، چې دا هم د يونليک يوه برخه ده.

ريښتينی انسان ريښتيا وايي او ريښتيا ويل يې عادت وي، يون صيب چې کله په خپل يونليک کې لوستونکي د لښکرګاه پر واټونو ګرځوي، ټولې خبرې سپينې سپينې کوي، ريښتينی تصوير وړاندې کوي، دلتـه د لوړو زده کړو خصوصي موسسې ته له نورو اسـتادانو او ليکوالـو سره يو ځای ورځي، بُست پروډکشن، سباوون راډيو تلويزيـون او نـورو ګڼو علمي، او رسنيزو دفترونـو تـه ورځي، ملګرو تـه ډاډ ورکـوي، مرکې ورسره کوي او د يو ښه استاد په توګه لازم ګڼې د هلمند لـه هرې برخې ځان خبر کړي چې استاد يې يو وخت د ليدو ارمان لاره، خو خدای (ج) د استاد دغه ارمان له ډېرو خوږو خاطراتو سره مل پوره کړ.

په ټوله کې د استاد يونليک ډېر ساده او په زړه پـورې دی، تـر ټولـو ښه ځانګړنه يې دا ده چې د هلمند ريښتينی انځـور يې را اخيسـتی او پـر هغو رسنيو يې نيوکه کړې چې کلونـه کلونـه يې د هلمند پـر وړانـدې د خلکـو ذهنيت او فکـر تـه ناسـم تصـويرونه وړانـدې کـړي دي. دغـه راز استاد د هلمند د ځوانانو پر وړتياوو خبرې کړې دي، خلکو ته يې د ښـه پرمختګ زيري ورکړي دي، هلمند يې له ختيځې اروپـا سره تشـبه کړې دی، دلته يې د لوړو زده کړو د موسسو او پوهنتونو پر فعـاليتونو هغـه خلک حيران کړي دي چې د هلمند په اړه يې پر ذهن ناسم تصـوير خپـور دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد یون په هلمند کې تر (۴۸) ساعتونو کم وخت تېر کړ، خو په دې یاده موده کې یې قلم له ګوتو لرې نه کړ او دغه یونلیک یې د کار محصول دی. دا د هر چا په وس پوره خبره نه ده چې په دومره لنډه او تنګه موده کې دې هم خلکو سره ملاقاتونه وکړي، هم دې بېلابېلې سیمې او علمي مرکزونه وګوري او هم دې داسې یو یونلیک ولیکي چې هم د ماضي تصویر وړاندې کړي، هم دې د نن او سبا لپاره پیغامونه ولري او هم دې د حال منظرې وکاږي. د استاد یون په شان له یو کاري انسان څخه همدا هیله کېدی شي، کاشکې ده په هلمند کې ډېر وخت تېر کړی وای، چې هېوادوالو ته یې د هلمند نور لا ښه او لا ډېر تصویرونه وړاندې کړي وای.

په پای کې استاد ته اوږد عمر غواړم او دا د هلمندیانو لپاره ویاړ بولم چې د استاد محمد اسمعیل یون په څېر ډېر لوی لوی لیکوال، سیاستوال او قدرمن مېلمانه یې له خوږو خاطراتو سره له هلمنده رخصت کړي دي، هلمندیان یې د بیا بیا راتلو هیله او تلوسه لري.

په درناوي

سردار محمد همدرد

هلمند - ۱۵/۳/۱۳۹۴

یادونه

ژوند په خپله یو سفر دی، پیل او پای لري، دا سفر که لنډ او که لر شان اوږد و، کله سترې او کله دمه وړې وي، زمانه ډېره تېزه روانه وي، چاته نه ګوري. هلمند د هېواد د یوې اساسي څانګې په توګه پر ما خورا ډېر ګران دی، خو زما په تېر (۴۷) کلن ژوند کې تر دې دمه یوازې یو ځل ددې جوګه شوم، چې هلمند ته ورشم او هلته یوازې (پاوکم درې ورځې) تېرې کړم، دا که څه هم ډېر کم وخت دی، خو ماته یې د هلمند پېژندنې یوه دریځه رابېرته کړه. په درې ورځو کې مې چې څه ولیدل او څه وکتل، ماته خورا په زړه پورې وو، هغه مې د زمانې د یوې خاطرې په توګه په دې یونلیك کې ځای کړل، طبیعي خبره ده چې هلمند ته زما تر درې ورځیني سفر دمخه هم هلته ډېرې پېښې، پېښې شوي او تر سفر وروسته لا هم ډېرې نورې پېښې، پېښې شوې، په خواشینۍ سره چې ځینې یې ډېرې دردونکې هم وې، د هلمند د ښېرازۍ لپاره چې زما په زړه کې څه هیله وه، هغه لاهم نیمګړې پاتې ده، لا هم په هلمند کې د غم تېغر خور دی. اوس چې خپل ځان او خپل هېواد ته ګورم، ځان ډېر بېوسه او بې کسه احساسوم، خپلو مظلومو هېوادوالو او په تېره بیا خپلو غمځپلو هلمندوالو سره د لاسنیوي لپاره مې هېڅ په لاس کې نه شته، یوازې احساس لرم او درد او د قلم څو توري، غواړم خپلو هېوادوالو سره خپله همدا یوازېنۍ پانګه شریکه کړم، هیله لرم د سفر دا یادښتونه د هلمند د خپل دغه مهال انځورونه او خاطرې له یوه پښت څخه بل ته انتقال کړي او خدای(ج) دې داسې وخت هم راورسوي، چې په ښکلي او سمسور هلمند کې نورې د ویر ساندې نه وي، د غم تېغر خور نه وي او د سوکالۍ وږمې او نغمې هرې خوا ته خورې وي.

د همدې هیلې د بریا لپاره د دعاګانو لپې

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ورځې د افسانو په وطن کې

سریزه

هلمند د کیسو او افسانو، تورې او مېړانې، جنګ او فرهنګ وطن دی. په فرهنګي برخه کې هلمند ډېر تاریخي ویاړونه لري، د امیر کروړ ویاړنه، د اکبر زمینداوري غزلونه، د ابو هاشم سرواني منظومه ژباړه، د شیخ اسعد سوري بولله، د زرغون خان نورزي ساقینامه، د رابعې او فتح خان، د موسی جان او ګلمکۍ نکلونه او نور ټول د هلمند د ادبي چاپېریال محصول ګڼل کېږي. مساحت یې د افغانستان تر هر بل ولایت څخه زیات دی. د لویوالي له مخې په نړۍ کې تر نېږدې لسو هېوادونو

لوی دی. د شینوالي له مخې هم په لومړۍ درجه او د دښتو د پراختیا له مخې هم په لومړۍ درجه کې راځي. نفوس یې تر یو نیم ملیون تنو اوړي (شاوخوا دوه میلیونه)، خو رسمي شمېرنو د سیاسي غرضونو له

مخې دا شمېره د (٩ - ١٠) لکو ترمنځ ښودلې ده. زما په شان به ډېرو هېوادوالو او بهرنیانو ته هلمند یوه افسانه ښکاري، هغه چا چې هلمند او هلمندیان نه وي لیدلي، نو هغوی به د هلمند په باب عجیب او غریب تصور لري. رسمي او نارسمي، ازادو او نا ازادو رسنیو په وروستیو درې څلور لسیزو کې د هلمند تصویر خورا اړولی را اړولی دی، د جنګ، وېرې، وحشت او وژنو راپورونه ددې تصویر مهم رنګونه وو. او لاهم همدارنګه ښودل کېږي.

طبعاً هر څوک چې ددې رنګونو په هنداره کې هلمند ګوري، نو له هلمنده ځان لرې ساتي، د یوه ساده خو متدین، د یوه غمځپلي خو باغروره، د یوه جګړه ځپلي خو باتمدنه ولس برخلیك تل همداسې وي. ما چې د هلمند د پخواني برم څه ناڅه مطالعه لرله، نو پر هلمند باندې د راغلي وروستي څو لسیز ناورین ناخوالو خورا ډېر ځورولم. زمانې موږ په داسې یو موقعیت کې ودرولي یو چې له ځان ځورونې، اوسېلې ایستنې او ځان کړونې پرته نور هېڅ نه شو کولای. هلمند ته ډېر ځورېدلم. په وروستیو لسو کلونو کې چې هلمند د پرمختګ او بې رحمه جګړې شاهد و، نو څو ځله مې هیله او اراده وکړه چې هلمند ته سفر وکړم، رسمي او نارسمي بلنې ډېرې راغلې، خو چانس او بخت یاري ونه کړه! هلمند ته مې سفر ونه شو.

کله چې (ژوندون ټلوېزیون) جوړ شو او نشرات یې پیل شول، نو ما د ژوندون یو کاري ټیم دوه ځله هلمند ته ولېږه، چې د هلمند او هلمندیانو پرمختګ او د ژوند پرحالاتو مثبت راپورونه جوړ او د ټلوېزیون پر څپو یې خپاره کړي. ددې پروګرامونو هدف دا و چې هېوادوال د هلمند له پرمختګه خبر شي او خلکو ته د هلمند یو مثبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر وړاندې شي. د ژوندون کاري ټیم د هلمند په باب نږدې (۳۰) راپورتاژونه برابر کړل چې هر یو یې د هلمند د خلکو د ژوند پرمختګ یو اړخ روښاناوه.

ددې راپورتاژونو په خپراوي سره ګڼ شمېر هېوادوالو ټلوېزیون ته زنګونه ووهل او موږ ته یې ووېل چې هلمند څنګه ښکلی ولایت دی.

دلته خو په رسنیو کې له هلمند څخه یوازې دغم او درد خبرونه خپرېږي. ډېرو خلکو هیله څرګنده کړه چې کاشکې هلمند ته لاړ شي. د خلکو له هیلو سره زما هیله نوره هم وغوړېدله، له همغې ورځې مې وپتېیله چې دا ځل په هلمند کې هر پروګرام و، نور ټول کارونه به یوې خواته پرېږدم او ضرور به ځم او بیا داسې وخت راغی چې هلمند ته د سفر علت او اسباب برابر شول.

هلمند پېژندنه

(هلمند پېژندنه علمي سیمینار) زموږ د سفر اساسي علت و. د هلمند د اطلاعاتو او کلتور ریاست، د هلمند ولایت مقام، د اطلاعاتو او کلتور وزارت او نورو اړوندو څانګو په ګډه ددې سیمینار تابیا کړې وه.که څه هم هلمند فرهنګیان وایي: ((یاد سمینار اساساً دهلمند

فرهنګ پالو له لوري جوړ شوی، د ولایت مقام په لومړي کې زړه نا زړه و اونه یې غوښتل چې د سیمینار لګښت اودمېلمنو درنې مېلمه پالنې ته زړه ښه کړي او په دې نازك امنیتي حالت کې دهېواد د دومره مشهوره څېرو کوربتوب وکړي، خو دهلمندي فرهنګپالو پرله پسې فشارونو د ولایت مقام دې ته مجبور کړ چې یوازې دمېلمنو کوربتوب او د ټولګې دچاپ لګښت ومني)) طبیعي خبره ده چې د سیمینار جوړونکي تر شو میاشتني کار او هلو ځلو وروسته خپل اساسي هدف ته نږدې کېدل. د یوې میاشتې په بهیر کې ماته شو ځله له هلمند څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سفر پیل

د ۱۳۹۳ ل کال د غويي (۳۱)مه نېټه سهار وختي پاڅېدم. اودس او لمونځ مې وکړ، ډرېور او امنيتي ساتونکو ته مې ويلي وو چې سهار (پنځه بجې) ما پسې کور ته راشئ، هغو پر خپل ټاکلي وخت په زړو مکروريانو کې زموږ د استوګنې بلاك مخې ته ولاړ وو. شل کم شپږ بجې ژوندون ټلوېزيون ته ورسېدو. هلته د سفر نور ملګري (سراج الدين پټان، استقلال الکوزی) او دوه کمره مينان (فهيم او نجيم) هم

حاضر وو. د سفر غوټې يې تيارې کړې وې. څو دقيقې په ټلوېزيون کې تم شو. خپل کارونه مو منظم کړل، (شپږ) بجې او (پنځوس)دقيقې له ټلوېزيون څخه د هوايي ډګر پر لوري وخوځېدو. (اوه) بجې هلته ورسېدو. بوډينګ پاسونه مو واخيستل، هلته مو د سفر نور ګڼ شمېر ملګري وليدل. هغه دوستان چې له کابله په هئيت کې شامل وو په دې ډول وو: د اطلاعاتو او کلتور وزارت مرستيال (پوهنمل غلام نبي فراهي) د ملي راډيو ټلوېزيون رييس (محمد زرين انځور)، د علومو اکاډمي غړی (حبيب الله رفيع)، استاد (محمد اصف صميم)، ليکوال او د سياسي چارو کارپوه (محمد حسن ولسمل)، د سيمه ييزو مطالعو

د اطلاعاتو او کلتور رئيس ښاغلي(عليشاه مظلوميار) ، د مدني ټولنې مشر ښاغلي (سردارمحمد همدرد)، د اطلاعاتو او کلتور وزارت مرستيال ښاغلي (غلام نبي فراهي)، د هلمند فرهنګيانو او ګڼو دوستانو له خوا ګڼ شمېر ټلېفونونه راغلل او زيات ټينګار يې وکړ چې ضرور بايد په دې سيمينار کې ګډون وکړم. ما هم ورسره ژمنه وکړه، په دې زماني بهير کې مې هره ورځ زړه درب درب کاوه چې بيا کوم داسې

ښېړنی کار پيدا نه شي او هسې نه چې بيا مې د سفر مخه ونيسي. د سفر نېټه ورځ پر ورځ رالنډېده، خو ښه و، خدای(ج) دا ځل ټولې موانع په خپل فضل او کرم لرې کړې. نيت مو و چې که سفر پيلوو، نو د ژوندون له نورو ملګرو سره يوځای به يې د ژوندون له انګړه پيلوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرکز رییس (څېړندوی عبدالغفور لېوال)، د علومو اکاډمۍ غړی

(عبدالظاهر شکیب)، د کابل پوهنتون استاد (پوهندوی لال پاچا ازمون)، د ژوندون ټلوېزیون خبریال (سراج الدین پټان)، لیکوال او

ژورنالیست (عبدالاحمد محمدیار)، د سیاسي چارو کارپوه (توپان وزیری)، د علومو اکاډمۍ غړی (محمد نبي صلاحي)، لیکوال (فدا محمد نظري)، لیکوال (نجیب احمدزی) او یو شمېر نور دوستان شامل وو.

الوتکه او مرکې

(اوه) بجې وې چې الوتکې ته پورته شو، افغان جټ الوتکه، خورا نوې او پاکه سوتره الوتکه وه، وړه، د دېرش پنځه دېرشو تنو سورلیو د ځایونې وس یې درلود. د ژوندون خبریال (سراج الدین پټان) او کمره مین (فهیم) چې له پیله یې د یوه تصویري راپورتاژ د جوړونې هوډ کړی و، له خپلې اعیارې کمرې سره د الوتکې په دهلیز کې برچپک ولاړ وو. مایك او کمره دواړه مرکې ته چمتو وو. لومړی یې د اطلاعاتو او کلتور

وزارت مرستیال(غلام نبي فراهي صیب) سره مرکه وکړه، بیا ما (یون سره، بیا رفیع صیب، لېوال صیب، ډاکتر ځلاند او ولسمل صیب سره مرکې وشوې. دا به په الوتکه کې د خپل ډول تر ټولو زیاتې مرکې وې، چې یوه ژورنالیست په الوتکه کې ترسره کړې. (اوه نیمې) بجې الوتکه له ځغاستلیکې څخه پورته او د هلمند پر لوري رهي شوه، خو مرکو لا هم په الوتکه کې دوام درلود. پنځه لس کم نهه بجې د هلمند په بُست هوايي ډګر کې کښېنته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې هوايي ډګر ليکه د (۵) مليونه ډالرو په لګښت نوې جوړه

شوې، (۱۸۰۰) متره اوږدوالی لري چې له اصلي او نړيوال معياره يو کيلو متر کمه ده. خو بيا هم د افغانستان په شان د يو هېواد لپاره او هغه هم په ولايتي کچه غنيمت ګڼل کېږي.

غنيمت په دې مانا چې تر دې دمخه خو دا هم نه وه، ښه حالت به

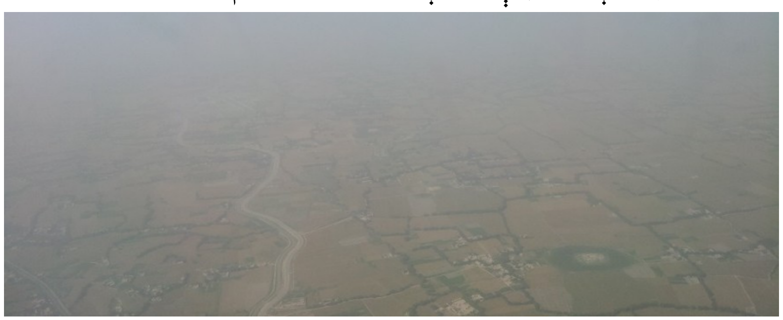

هغه وي چې دا ليکه خپل معيار ته ورسي او د هوايي ډګر نور تاسيسات هم بشپړ شي. په هوا کې زموږ سفر لنډ او مسترح و.

هرکلی

کله چې له الوتکې کوز شو، نو د هلمند د والي (حاجي محمد نعيم) په ګډون، د هلمند ګڼ شمېر دولتي چارواکو او هلمند فرهنګيانو له کابل څخه ورغلي هيئت ته تود هرکلی ووايه. يوې سيمې ته ورتګ او هلته د خلکو د عمومي چلند لومړنی تصوير همدا د هرکلي شېبې وي. که چېرې دا لومړنۍ شېبې، ښکلې، منظمې، سمې او له صميميته

ډکې وي، نو سړی اټکل کولای شي چې د سفر زياته برخه به خوږه تېره شي، خو که لومړی تاثر منفي و، نو بيا چې وروسته څومره خدمات او تشريفات وړاندې کېږي، د لومړنۍ ليدنې ذهني اغېز پرې خپل رنګ خوروي. هلمند کې موږ ته لومړنی هرکلی خورا صميمي و. لوکس ګاډي ولاړوو، ټول لوړ پوړي چارواکي اوفرهنګيان د هئيت د هرکلي لپاره چمتو وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُست مېلمستون

په هوايي ډګر کې تر هرکلي وروسته، هر څوك له يو مسول او لاربنود کس سره په ګاډي کې کېناستل. تر اوو اتو دقيقو مزله وروسته بُست مېلمستون ته ورسېدو. بُست مېلمستون که څه هم ډېر لوکس نه دی، خو د تاريخي قدامت له مخې يې ارزښت ډېر زيات دی. نورو هېوادونو ته چې هم کله څوك په يو رسمي سفر ځي، که کوربه هېوادونه غواړي، خپل مېلمه ډېر ونازوي نو تاريخي هوټلونو ته يې بيايي او دوديزه غذا ورکوي.

بُست هوټل يا مېلمستون چې د اعليحضرت محمدظاهرشاه د واکمنۍ پر مهال د هلمند د سيند پر غاړه ودان شوی او د هلمند د سيند څپې يې د دېوالونو تر څنډو رسي، خورا ښه منظره لري. زموږ کوربنو ويل، اعليحضرت چې به کله هلمند ته راته، نو په همدې هوټل کې به اوسېده، دلته يې خپله مخصوصه خونه هم درلودله. ددې هوټل دېوالونه خورا لوی او سورور وو، اصلي جوړښت يې له خامو خښتو رغېدلی، خو وروسته يې د پخو خښتو پوښ هم ورکړی دی. ددې

دېوالونو ځانګړتيا داده چې په اوړي کې د خونود داخلي هوا يخه او په ژمي کې ګرمه ساتي ياني دا چې دېوالونه د ځينو انسانانو په شان د

بېرونۍ هوا او فضا ډېر تابع نه دي، د مقاومت ظرفيت يې لوړ دی او په عادي باد و هوا ډېر ژر نه ګرمېږي او يا په اصطلاح نه احساساتي کېږي. د اوړي په موسم کې دې خونو ته داخلېدل له خوب سره د ملګرتيا مانا لري. موږ چې هم دلته راورسېدو، نو هر چا ته خپله خونه معلومه شوه. د ژوندون ملګري چې زما په ګډون (پنځه تنه) وو. په يوه خونه کې مو خپله ځان سره جوړ کړ. څلور چپرکټه په کې پراته وو. ما (يون)، پټان، فهيم او نجيم ته چپرکټونه ورسپېدل، استقلال وويل، زه پر ځمکه څملم. تر لږ ځنډ وروسته پر ما د خوب يوه لنډه څپه راپرېوته، نيم ساعت شکر خوب به مې کړی و، تر خوب وروسته. تشناب ته لاړم پر ځان مې اوبه تېرې کړې، د انجويي انډيوالانو په اصطلاح (ريفرش) شولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سيمينار پيل

له بُست مېلمستون څخه بيا په ولايت کې د سيمينار تر تالاره پورې د موټر ايله دوه درې دقيقې لاره ده، د ولايت مقام ته مخامخ(د استاد بېنوا) تالار ته لاړو، سيمينار په همدې تالار کې جوړ شوی و. له دې تالار څخه د ولايت د مشرتابه د جرګو لپاره هم کار اخيستل کېږي، نو ځکه خو غږيزسيستم په کې تيار جوړ و. د هر چا مخې ته يو مايک

ايښى و. شل کم يوولس بجې سيمينار په رسمي ډول پيل شو. د معمول په څېر لومړی د قران کريم د څو مبارکو ايتونو تلاوت وشو او بيا ملي سرود وغږول شو. وروسته والي (الحاج محمد نعيم)) د هلمند پېژندنې يو ورځنې سيمينار ګډونوالو ته هرکلى ووايه، ددې سيمينار د جوړېدو، ارزښت، ماهيت، د هلمند او هلمنديانو د وروستيو پرمختګونو، امنيت او نورو مسايلو په باب يې ليکلې خبرې وکړې او د سيمينار ګډونوالو ته يې د برې او په هلمند کې د پاتې کېدو پرمهال د ښه ژوند هيله وکړه.

هلمند پېژندنه (لومړۍ برخه):

د والي (حاجي محمد نعيم) تر خبرو وروسته د سيمينار لومړۍ برخه پيل شوه. دا برخه ډېره لنډه وه، يوازې ويناوې په کې وې، چا

کومه ليکلې ليکنه په کې ونه لوستله، استاد رفيع، استاد محمد اصف صميم، محمد حسن ولسمل صيب او ما (يون) په کې د سيمينار د ارزښت، د جوړېدو اړتيا او د پرېکړو پر عملي تطبيق ټينګار وکړ. د ځينو دوستانو خبرې په دې لومړني بحث کې هم د سيمينار تر اصلي

محوره ووتلې، خو بيا هم په مجموعي ډول خبرې اترې د سيمينار پر ارزښت راڅرخېدلې. تر دې نږدې يوساعته خبرو وروسته د سيمينار مشرتابه هئيت وټاکل شو. د سيمينار مشرتابه لپاره (استاد حبيب الله رفيع) مشر، (استاد محمد اصف صميم) د مرستيال او (عليشاه مظلوميار) د منشي په توګه غوره شول، کله چې د سيمينار د مشرتابه هئيت خپلو مشخصو څوکيو ته لاړ، نو رئيس؛ استاد حبيب الله رفيع وويل:((څرنګه چې د جمعې مبارکه ورځ ده، د ډوډۍ او بيا د لمانځه وخت دی، نو موږ د سيمينار لومړنۍ برخه همدلته ختموو، د سيمينار دويمه برخه چې اساسي برخه ده او په هغې کې به ټول دوستان خپلې ليکنې اوروي، هغه به دغرمې تر ډوډۍ او د ماسپښين تر لمانځه وروسته پر (۲) بجو پيلوو))، دا پرېکړه يې په غوښ ډول اعلان کړه، ما پرې غږ کړ، همدغسې قاطع رييس په کار دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمې ډوډۍ او لمونځ: د (ښېنوا) تالار تر څنګ بل وړوکی هال و، ډوډۍ یې همدلته راوړه، ډوډۍ د هلمند ښاروالۍ له خوا تیاره

شوې وه، تر ډوډۍ دمخه مو هم له یو شمېر هلمندي ځوانانو او فرهنګیانو سره وکتل، په هلمند کې مو د تېرې تېرې شوې تراژیدۍ، اوسنۍ غمیزې او راتلونکي حالت په باب د نظر تبادله وکړه، د هلمند پر استحقاق مو خبرې وکړې، په تېرو دېرشو کلونو کې د هلمند او

هلمندیانو پر محرومیت مو بحث وکړ، تر ډوډۍ وروسته نږدې یو ساعت وخت و، موږ بېرته مېلمستون ته لاړو، هلته بیا پر ما د خوب یوه څپه راغله، کله چې مې دمه راسته شوه، نو ګړۍ یوه نیمه بجه وه، تشناب کې مې یو ځل بیا پر ځان اوبه تېرې کړې، دوه رکعته مسافرانه

لمونځ مې وکړ، نو چې ټول ملګري راټول شول، دوه بجې او پنځه ویشت دقیقې شوې، د سیمینار ځای ته چې لاړو، نو پوره دوه نیمې بجې وې.

د سیمینار علمي یا دویمه برخه: موږ چې کله دوه نیمې بجې سیمینار ته ورسېدو، نو سیمینار پیل شوی و، کله چې به (درې

تنو) خپلې لیکنې ولوستې، نو بیا لس دقیقې وخت ورکول کېده، چې ازاد بحث وشي او که چا سره پوښتنې وې، هغه مطرح کړي. په سیمینار کې ښه ازاد بحث وشو، ټولې (١٣) لیکنې ولوستل شوې. یوازې (توپان وزیري) او (محمد یار یار) د لیکنو پر ځای خبرې وکړې،

چې اکثره یې پر سیاسي موضوعاتو راڅرخېدې، نورو اکثرو لیکوالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پوهانو د ټاکل شوي موضوع په باب خپلې لیکنې، چې مخکې تر مخکې یې ترتیب کړې وې، ولوستلې. ځینو لیکوالانو ته چې لیکنې یې خورا مهمې وې، خو د وخت د کمښت له امله یې لیکنو ته نوبت ونه رسېد. لوستې او نالوستې لیکنې په دې ډول دي:

د لیکنې نوم	لیکوال
۱ : د هلمند سیند تاریخي، ولسي او مېکانیزه بندونه	استاد غلام سرور غفاري
۲ : د هلمند سیند وندهه په تمدن کې	استاد شاه محمود حسرت
۳ : هلمند ته داسلام راتګ	محمد اسماعیل شریعت یار
۴ : هلمند په صورة الارض او مسالك او ممالك کې	مولوي عبدالحمید هلمندی
۵ : ساکان او سیستان	عبدالغفور لیوال
۶ : دهلمند زړه راښکون	محمدنبي صلاحي
۷ : دیو حقدار لیکوال یاد	محمد زرین انځور
۸ : د بُست داستاني ادب	استاد فدامحمدنظري
۹ : د هلمند خاطره	ډاکترفیض محمد ځلاند
۱۰ : هلمند سیند اوځمکو ته ګواښ	استاد عبدالستار ستوری

د لیکنې نوم	لیکوال
۱۱ : هلمند تر تاریخ وړاندې	شریف الله دوست سرواني
۱۲ : د بُست شاه زوی	استاد حبیب الله رفیع
۱۳ : هلمند رسنۍ او دبیان ازادي	عزیزاحمد شفیع
۱۴ : هلمند کې دیورانیمو زېرمې	انجینر توریالی رحماني
۱۵ : د هلمند اقتصادي جغرافیه	استاد عصمت الله نصرت
۱۶ : دهلمندښوونیز بهیر	بهاوالدین
۱۷ : د هلمند سیند اوبه دچا په ګټه دي؟	توریالی سیستانی
۱۸ : د هلمند لرغوني سیمي او کلاګاني	فرید احمد فرهنګ
۱۹ : هلمند او کاکړۍ غاړې	عزیزاحمد تسل
۲۰ : دهلمند لویه ادې	محمدشفیق ژمن
۲۱ : هلمند په غزنوي دوره کي	بشیراحمد
۲۲ : هلمند په غوري دوره کي	محمدیاسین کریمي(غوري)
۲۳ : هلمند دپوهني په ډګر کي	لالاخان خروټی
۲۴ : هلمندي رسنۍ	زین الله ستانکزی
۲۵ : هلمند کي دپام وړ عنا صر	حمیدالله هیواد
۲۶ : هلمندی ګړدود	غلام نبي شاکر
۲۷ : دکجکي بند تاریخي شالید	فضل باري فیاض

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸ : ښېنوا پېژندنه استاد حکمت الله ویاړ

۲۹ : هلمند دلرغوني ادب په غېږ کي

۳۰ : په منځنۍ ادبي دوره کې دهلمند نومیالي حمیدالله حمیدي

۳۱ : د هلمند په ۱۳ کلنه جګړه کې

د ماشومانو رواني حالت پوهیالی عبدالمناف فردین

۳۲ : هلمند په بریتانیا کې(هلته د هغو سرتېرو لپاره چې هلمند ته دجګړې لپاره راځي هلمند ته ورته سیمه جوړه شوې چې سرتېري له وړاندې لاله دا ډول سیمې سره بلدتیا ولري.)

۳۳ : د هلمندۍ مېرمنو دژوند رښتینې انځور نیلا پرهر

۳۴ : سویل لوېدیځ ولایت هلمند ته یوه لنډه کتنه هلمندی

۳۵ : هلمند دمحمدزیو په دوره کي سردارمحمد همدرد

۳۶: د سند – هلمند تمدن زموږ دتاریخ پیلامه ژباړن: احسان الله اریئزی

۳۷: د هلمند په غېږ کې د لرغوني ادب دوره خیر محمد همت

۳۸: د هلمند پښتني دودونه بصیر الحق عادل

ټولې لیکنې تر نږدې (۴۷)لیکنو پوري رسېږي.

په یادو لیکنو کې اکثره لیکنې پر اصلي موضوع څرخېدې، ځینې فرعي او څنګزني موضوعات هم په کې وو، خو په خپله د هلمندوالو لیکوالو لیکنې د خورا دقت، ستاینې او پاملرنې وړ وې. د هلمند

ځوان نسل فرهنګیانو په دې سیمینار کې دا ثابته کړه چې دوی په زغرده د مسایلو، ستونزو، ماضي او حال د سپړلو او راتلونکو احتمالاتو د ارزونې وس لري. د سیمینار لیکنې دومره په زړه پورې وې

چې سړی یې بلې خوا ته نه پرېښوده، زړه یې هیله کوله چې ټوله لیکنه باید ولوستل شي.

په سیمینارونو کې چې معمولاً اوږدې لیکنې لوستل کېږي، پر ځینو ګډونوالو د خوب د غلبې راتګ حتمي او معمولي خبره ده، دلته هم پر یوه نیم د خوب یوه څپه راتلله، خو اکثرو ګډونوالو په پوره خوند، دقت او لذت د سیمینار لیکنې واورېدلې. دا د هلمند د هر اړخیزې څېړنې، ارزونې، پلټنې، تېر، حال او راتلونکي په باب خورا ګټور سیمینار و، سیمینار مازیګر ناوخته (شپږ) بجې پایته ورسېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هلمند توت

کله چې سیمینار ختم شو، نو د ملي امنیت رییس ښاغلي (نعیم مومن) چې ددې سیمینار په امنیت ساتنه کې یې مهم رول درلود، مېلمانه د ملي امنیت ریاست ودانۍ ته دعوت کړل، هلته یې د توتو مېلمستیا جوړه کړې وه، توت او شړومبې دواړه تیار وو، نږدې

(شپېتو، اویا) تنو ته یې تیاری نیولی و، خورا خوندور توتان وو. دا چې شړومبې مو پرې له پاسه وخښنه دا نو بیا بل کیفیت و، ماته یې د لغمان (۳۰ -۳۵) کاله وړاندې خاطرې رایادې کړې. کله چې وړوکی وم، نو زموږ کور ته ورخېرمه د الینګار بهانده سیند بهېده، هلته د سیند غاړې ته د توتو ګڼې ونې وې، توتان به مو وشنډل، د سیند غاړې ته به مو یخ کړل، وبه مو خوړل او کله چې به ورسره شړومبې مل شو، نو هغه به بیا بل خوند و، تر شړومبې وروسته د سیند پر غاړه ترشنه سیوری لاندې او بیا د شنې کبلې له پاسه به مو څادر هوار کړ او بیا به نو د خوب ښاپېرۍ پر سترګو د خوب څادر راخور کړ. د ماشومتوب هغه خوند او د ژوند اوسنۍ ستړتیاوې او غمونه که سره پرتله کړو، نو لکه خوب چې له ویښې سره پرتله کوې. توتان مو وخوړل، ښه خوند یې وکړ او د زړه له کومې مو کوربنو ته دعاګانې وکړې.

د بُست راډیو کتنه

د ملي امنیت ریاست کې د شړومبو تر مېلې وروسته له استاد (عبدالستار ستوري) او د بُست راډیو خبریال(احمد شاه پاڅون) سره د بُست راډیو پر لوري وخوځېدو، تر (۱۵) دقیقو مزله وروسته هلته ورسېدو. بُست راډیو د لښکرګاه ښار د (لومړۍ) ناحیې په یوه دوه

پوړیزه ودانۍ کې فعالیت کوي. هلته مو د بُست راډیو مسؤل او د راډیو له نورو کارکوونکو سره چې دا مهال لاهم په راډیو کې وو، وکتل. د بُست راډیو له مسؤل ښاغلي (عبدالسلام ذاهد) څخه مو د راډیو په باب هر اړخیز معلومات ترلاسه کړل. بُست راډیو په مجموعي ډول (۳۰) کارکوونکي او، (۱۸) ساعته نشرات لري او په هلمند کې د راډیو ګانو په جمله کې هغه راډیو ده چې خورا ډېر اورېدونکي لري. له (عبدالسلام ذاهد) سره مو د بُست راډیو، نورو راډیوګانو او په ټولیز ډول په هلمند کې د ټول نشراتي بهیر په باب هر اړخیزې خبرې اترې وکړې. پټان صیب د راډیو د مشر (ذاهد) ترڅنګ، د راډیو له نورو کارکوونکو ،له افتخاري همکار (عبدالستار ستوري) او نورو سره هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارخیزه تلویزیوني مرکې وکړې، د بُست راډیو خبریال (احمد شاه پاخون) له ما څخه هم هیله وکړه چې یوه راډیویي مرکه ورسره وکړم، هغه سره ستډیو ته لاړم، نږدې (۲۵) دقیقې مرکه مو وکړه چې اکثره پر فرهنګي مسایلو را څرخېدله.

د بُست راډیو کارکوونکو زموږ ډېر زیات عزت وکړ، ډول ډول جوسونه یې راوړل، چای یې راوړ، له محبت او اخلاصه ډك مجلس مو ورسره وکړ او د فرهنګي کارونو د سرته رسونې لپاره مو د ګډې

ملګرتیا ژمنه وکړه. له هغوی څخه تر خدای پامانۍ وروسته، نږدې یوولس بجې وې، چې بُست هوټل ته ورسېدو، د ډوډۍ وخت نه و، خو کوربنو موږ ته یو څه تیار کړل، تر هغه وروسته خونې ته لاړم، هلته د ملي تحریك دوه ملګري (محمد اشرف) او (قاري بختیار) د مخه موږ ته منتظر وو. تر لږې دمې وروسته قاري بختیار راته یو ښکلی شعر په ترنم کې واوروه. د تحریك او نورو کارونو په باب مو له (محمد اشرف پروانه) او (سردارمحمد همدرد) ورور سره تفصیلي خبرې وکړې. تر (۱۲) بجو پورې مو هغوی سره مجلس وکړ، بیا هغوی د کور او موږ د خوب پر لوري لاړو.

اراکوزیا پوهنتون

د جوزا پر لومړۍ نېټه د شنبې سهار کله چې مو په بُست مېلمستون کې چای وڅښه، نو د والي صیب یو سکرتر راته وویل: ((تاسو، فراهي صیب او انځور صیب یو ځای ته سفر لرئ))، ما وویل: ما خو ډېرو دوستانو سره وعده اېښې، که زه پاتې شم ښه به وي، که والي صیب له رسمي انډیوالانو سره لاړ شي، ښه به شي، که ماته اجازه راکړئ، خوشاله به شم، هغه وویل، نه! والي صیب ډېر ټینګار کړی، ستاسو تګ حتمي دی، (لس پنځه لس) دقیقې وروسته بیا راغی،ما ته یې

وویل: ځان تیار کړه، ما بیا وویل: که زه لاړ نه شم ښه به وي، دلته به دوستان وګورم، هغه بیا خپله خبره تکرار کړه، ویې ویل: ((ژر ځو، تر لس یوولسو بجو بېرته راځو.)) ما له نورو خلکو سره پر وعدې سربېره (بشر مل صیب) سره هم وعده کړې وه، بشرمل د دویم ټولګي زده کوونکی، د هلمند ادبي بهیر غړی، ښه شاعر دی او په ډېر کم عمر کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پخو سړیو کارونه کوي، هغه نن په سباوون ټلوېزیون کې د کوچنیانو لپاره ټولنه پرانیستله، هغه سره مې ژمنه وه، خو د والي صیب د سکرتر او وروسته بیا د فراهي صیب په ټینګار د والي صیب له کاروان سره ملګری شوم. د هلمند د خلکو استازې نسیمه نیازۍ خور هم دا مهال په بُست هوټل کې له موږ سره یو ځای شوه. د امنیت رییس ښاغلی (نعیم مومن)، یو تن ډرېور، زه (یون) او (نسیمه نیازۍ) خور د امنیت رییس په مرمۍ ضد ډاټسن ګاډي کې کېناستو، لومړی د ارکوزیا پوهنتون ته لاړو، په ارکوزیا پوهنتون کې د طب پوهنځي پرانیسته وه، دا پوهنتون چې (درې کاله) د مخه پر (۱۳۹۰) کال جوړ شوی، ټول (۸۱۰ شاوخوا) محصلین او (۵۱) استادان لري، د پوهنتون ریس ښاغلی (قدرت الله یعقوبي) دی، پوهنتون په ښه معیار فعالیت

کوي، د هلمند خلك او محصلین ورځخه خوشاله برېښېدل. د غونډې پیل د قران کریم د څو مبارکو ایتونو په تلاوت وشو، بیا ملي سرود وغږول شو، د پوهنتون رییس، لنډه وینا وکړه، بیا والي صیب د

ارکوزیا پوهنتون او په هغه کې د طب پوهنځي د پرانیستې په باب لنډې خبرې وکړې او دا یې د هلمند په تحصیلي ډګر کې یوه نوې

زیاتونه وبلله. په غونډه کې له کابل ځخه پر راغلو مېلمنو ستاینلیکونه هم ووېشل شول.

بیا مو په ګډه د طب پوهنځي د پرانیستې پټۍ پرې کړه او ټولو په ګډه خوږه (شېریني) وخوړله، هغه کسان چې له والي صیب سره په سفر کې ملګري وو، هغوی راووتل او نورو خپلې غونډې ته دوام ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناد علي پر لوري

کله چې مو د ارکوزیا پوهنتون د طب پوهنځي پرانیسته وکړه، نو د (ناد علي) ولسوالۍ پر لوري مو حرکت وکړ. د امنیت رییس په مخکې سیټ، زه او نسیمه نیازۍ خور په شاته سیټ کې ناست وو، دا نو په ټول عمر کې دې ولایت او دې ولسوالۍ ته زما لومړی سفر و. سهار لس بجې به وې چې د ښار له څنډو پر هغه پله پورې وتو چې لښکرګاه ښار له ناد علي (ناوې ، مارجې او ګرشك) ولسوالیو سره وصلوي. سړکونه د خدای (ج) په فضل ټول پاخه شوي وو، ولسوالۍ ته

غځېدلې لاره هم په ښه او اساسي ډول رغېدلې وه.

د پاخه سړك تر څنګ کیندل شوي نهر د یوه عصري تمدن مظاهره کوله. د امنیت رییس دوه کاله مخکې پر لښکر ګاه ښار د طالبانو د برید یادونه وکړه. هغه وویل: ((هغه مهال د هلمند سیند د وچکالۍ له امله تقریباً وچ شوی و؛ ډېرې کمې اوبه په کې وې، د سیند دې غاړې ته په سوونو طالبانو پر لښکرګاه ښار د برید نیت درلود، ان ویل کېږي چې انګرېزان هم ورسره همغاړي وو، پر ښار سخته جګړه ونښته، خو موږ او د ښار مدافعانو د انګرېزانو او نورو بهرنیانو له مرستې پرته

طالبان پر شا وتمبول، د طالبانو په سلګونو مړي دلته او هلته پر ځای

پاتې شول، کله چې انګرېزان زموږ له دفاع خبر شول، نو هغوی هم ځانونه راورسول، ډزې یې پیل کړې، دا نو بیا هغه مهال و چې طالب په سیمه کې هېڅ موجود نه و، لښکر ګاه او په مجموع کې هلمند سخت جنګونه زغملي دي، اوس د خدای فضل دی، موږ ګڼو ولسوالیو ته د ځمکې له لارې سفرونه کولای شو. امنیت به نور هم ښه وای، که مرکزي حکومت هلمند ته پاملرنه کړې وای.))

نږدې (پنځلس کېلومتره) مزل به مو کړی و، هوارو، پراخو او ښېرازو ځمکو چې په ونو او شینلیو پوښلې وې عجیبه منظره جوړوله، سړي چې نور وچکالۍ ځپلې او شاړو نیولی افغانستان لیدلی وي، نو د هلمند دا ولسوالۍ ورته داسې ښکاري چې د ختیزې اروپا کومه سیمه ګوري، نیمه میکانیزه زراعت یې هغه چاته خورا خوند ورکوي چې له شینلیو او کرنیزه مسایلو سره لېوالتیا لري. تر شل پنځه ویشتو دقیقو مزله وروسته اصلي هدف ته ورسېدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادعلي او ښوونځي

والي صیب او د پوهنې کاري ټیم اصلاً مونږ ناد علي ولسوالۍ کې د ښوونځیو د پرانیستې لپاره بللي وو، دلته د یو ښوونځي د ودانۍ ډبره ایښودل کېده، دا لېسه په (ځلور لارې) سیمه کې موقعیت لري چې دوی یې ((چهار راهي)) بولي او لېسه هم د (عبدالحی) لېسې په نامه یادېده.

د قران کریم د څو مبارکو ایتونو تر تلاوت او د ملي سرود تر غږولو وروسته لومړی د ناد علي ولسوال ښاغلي (انجنیر محمد ابراهیم) خبرې وکړې. دی یو ځوان ولسوال و او له ظاهري څېرې او چلنده خورا

با استعداده ښکارېده، لومړی یې مېلمنو ته هر کلی ووایه، د امنیت په باب یې خبرې وکړې، په ناد علي کې یې د زده کوونکو په باب وویل چې ټول (دولس زره) (۱۲۰۰۰) زده کوونکي لرو، له هغې جملې څخه درې زره (۳۰۰۰) تنه نجونې دي.

وروسته د پوهنې رییس ښاغلي (عبدالمتین جعفر) خبرې وکړې، ده د خپلو خبرو په ترڅ کې وویل: ((اوس مونږ په ټول هلمند کې (۲۵۲) بابه ښوونځي لرو، (۵۳) ښوونځي مو بېرته پرانیستل او (۱۳۰) ښوونځي لاهم تړلي پاتې دي. په (۲۵۲) ښوونځیو کې (۶۰) بابه

ښوونځي ودانۍ لري. په ټول هلمند کې (۲۵۲) ښوونځي دي چې (۷۲) یې لېسې دي.

په (۱۳۹۲) کال کې مو (۴۴) پروژې لرلې چې زیاتې برخې مو بشپړې کړې. د (عبدالحی ښوونځي) ودانۍ چې په ځلور جریبه او (۷) بسو ځمکه کې جوړېږي، هم د همدې پروژو له جملې څخه ده، دا ښوونځی (۱۲) درسي خونې او نور ملحقات لري.))

وروسته د هلمند والي ښاغلي الحاج محمد نعیم وینا وکړه، هر

کلی یې ووایه، د امنیت، د کوکنارو د کښت کمښت او نورو مسایلو په باب یې تر خبرو وروسته وویل: ((ناد علي کې اوس د خدای په فضل بند مکتب نه شته، (۷) ښوونځي بند وو، هغه هم خلاص شول))! والي زیاته کړه: ((په ناد علي کې د نجونو لپاره شپږ ښوونځي فعال دي چې یوه یې لېسه ده.))

د والي صیب تر خبرو وروسته دعائیه وشوه او بیا ټول راغلي هیئت چې فراهي صیب، انځور صیب، نسیمه نیازۍ او نور په کې شامل وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو په ګډه د ښوونځي د ودانۍ ډبره کېښوده. کله چې ډبره کېښودل شوه، یو سپین ږیری چې دیني عالم هم و او غټه لونګۍ یې پر سر وه، ویلی: یې چېرې دی (یون) صیب، چېرې دی؟ زه ورته یو چا

معرفي کړم، ویل یې دغه دی، هغه ویل نه دا نه دی، ما ویل، چې یون صیب به غټ سړی وي غټ غټ برېتونه به یې وي، غبږ به ترې نه چاپېرېږي، بیا نو غاړه یې راکړه، د مورشیدې دې شه ټول کابل دې وخوځوه، زموږ د زړه زنګ دې لرې کړ، یاره چې همدلته راسره پاتې

شې نو خورا خوند به وکړي. ما ویل، مننه، بیا بل وخت. له خلکو سره تر خدای پامانۍ وروسته مو مو یو څو دقیقې مزل وکړ. ولسوالۍ ته ورڅېرمه د (قلعه هزاره) په نامه یو بل ښوونځی چې تیار جوړ شوی و، د هغه پټۍ پرېکولو ته ورغلو، دلته هم د معمول په څېر د قرانکریم د څو مبارکو ایتونو تلاوت وشو، بیا ملي سرود وغږول شو، بیا د پوهنې

رییس خبرې وکړې، والي صیب خبرې وکړې، نسیمې نیازۍ چې د

هلمند د خلکو استازې ده، لنډه وینا وکړه،ناست کسان چې ټول شمېر یې تر سلو تنو نه زیاتېده، نجونې او هلکان په کې شامل وو، یو شمېر یې قومي مخور وو، ټول د همدې شاوخوا سیمې اوسېدونکي وو. نیازۍ خور دې خلکو ته په خطاب کې وویل: ((زه هم د همدې ولسوالۍ یم، ستاسو خور یم. تاسو ټول باید زده کړې وکړئ.

خصوصاً خویندو ته مې خطاب دی. که ما زده کړې نه وای کړې، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې په پارلمان كې ستاسو نمايندګي نه شواى كولاى، نو ټول بايد تعليم ته مخه وكړو، له تعليم پرته مو د خلاصون هېڅ بله لاره نه شته، تردې وروسته د ښوونځي پرانيستــه وشوه. دا ښوونځى د (قلعه هزاره اناثيه) نومېده، يوازې د نجونو لپاره و ، ښه په بنسټيز ډول جوړ شوى و، څوكۍ او مېزونه يې ټول په ښه مستحكم ډول جوړ شوي وو، د

دېوال پر مخ تورې تختې او سپين تباشير سرې ته خپل ماشومتوب او د ښوونځي دوران رايادوه. كله چې مو ښوونځى پرانيست، نو د ښوونځي د مسولينو او معارف چارواكو له خوا په غونډه كې راغلو مېلمنو ته د ملي دود په توګه د عزت لونګۍ هم ور پر سر شوې. د دغه ښوونځي تر كتنې وروسته مو يوكرنيز مركز هم وكوت چې هغه هم نوى جوړ شوى و، هلته د بېوزلو ښځو او كونډو لپاره يو كورس هم ترتيب شوى و، د هلمند د كرنې رياست له خوا بېوزلو مېرمنو او كونډو سره (دوه، دواوزې) مرسته هم كېدله. دا كار كه څه هم هلته د ښځو او نورو خلكو له خوا تائيد شو، خو ويل يې چې د (اوزو) قيمت خورا لوړ دى، يوه اوزه په (دېرش زره) افغانۍ تمامه شوې وه. ددې مركز تر ليدنې وروسته د لښكرګاه ښار پر لوري وخوځېدو. دولس نيمې بجې وې، چې لښكرګاه ته ورسېدو.

د ملي تحريك غونډه

كله چې له نادعلي ولسوالۍ څخه لښكرګاه ته راغلو او بيا بُست مېلمستون ته نو ښه ستړي وو، ژر مې پر ځان اوبه تېرې كړې، سردار محمد همدرد صيب او حاجي صيب محمد اشرف ته مې زنګ وواهه، هغوى وويل: د مدني ټولنو په دفتر كې د تحريك ملګري راټول شوي او ستاسو انتظار باسي. زه او پټان صيب سملاسي د مدني ټولنې پر لوري وخوځېدو، تر يو څو دقيقو مزله وروسته هلته ورسېدو. د مدني ټولنې په دفتر كې د ملي تحريك (١٥ - ٢٠) تنه هغه ملګري سره راټول شوي وو، چې د لښكرګاه له ښار او نږدې سيمو څخه وو، د وخت د كمښت له امله مو په ولسواليو كې د تحريك نور غړو ته زحمت ور نه كړ. تر پېژندګلوۍ وروسته مو غونډه پيل كړه.

غونډه د ښاغلي (ملا عبدالرشيد) له خوا د قران كريم د څو

مباركو ايتونو په تلاوت پيل شوه، بيا د ملي تحريك غړي ښاغلي (محمد اشرف) هر كلى ووايه او ددې غونډې د جوړېدو اړتيا يې په ډاګه كړه، بيا د مدني ټولنې مشر ښاغلي (سردار محمد همدرد) خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړي او په هلمند کې يې د ملي تحريك د ځانګې د جوړېدو پر اړتيا ټينګار وکړ، دغه راز يې د مدني ټولنې په استازۍ د همکارۍ ژمنه وکړه، ورپسې ښاغلي ډاکټر (شمس الرحمن) په هلمند کې د تحريك د منظمو تشکيلاتو د جوړېدو غوښتنه وکړه او و يې ويل: په هلمند کې د ملي تحريك مينوالي او لېوالي خورا زيات دي، څومره چې ژر کېږي، بايد د تحريك ځانګې په هلمند کې فعالې شي، نورو ځوانانو هم په

ترتيب سره خبرې وکړې. د هېواد پر ځوان نسل يې پر پانګونې ټينګار وکړ. د تحريك غړو په يوه خوله د ډار او وېرې پر وړاندې د تحريك ملي مبارزه وستايله. د تحريك په غړو پسې ما خپلې خبرې وکړې، د تحريك پر تېرو فعاليتونو مې رڼا واچوله، د تحريك د اوسنيو فعاليتونو په باب مو بحث وکړ او راتلونکو احتمالي فعاليتونو او پلانونو ته مې ګوته ونيوله. د تحريك ټولو غړو په تېره موده کې د تحريك د غړو فعاليتونه وستايل او راتلونکي ته يې لاهيله منتيا ښکاره کړه. د غونډې په پای کې پرېکړه وشوه چې لومړی به په هلمند کې د تحريك د خپلو غړو په خوښه له خپله منځه يوه لاړښوده جرګه يا شورا جوړه شي، دا شورا به ورو ورو د تحريك د ځانګو د جوړېدو په اړه پرېکړه کوي، بيا به لومړی په لښکرګاه او وروسته به په ولسواليو کې د تحريك ځانګې جوړوي. غونډه په دعايې سره پايته ورسېده.

بُست پروډکشن

کله چې مې د تحريك له غړو سره غونډه پايته ورسېده، نو د تحريك يو غړي راته وويل چې دلته د (بُست پروډکشن) په نامه يو پروډکشن کار کوي، د هغه مشر او څو تنه ملګري يې راغلي، تاسو سره ګوري، ما ويل مهرباني وکړه، رايې وله، د خونې په يوه ګوټ کې کېناستو، (محمد اصف دلاور)، د بُست پردوډکشن موسس راته لومړی خپل پنځه تنه ملګري راوپېژندل، بيا يې د بسُت پروډکشن په باب معلومات راکړل، ويې ويل له تېرو درې څلورو کلونو راهيسې فعاليت کوو، مستند فلمونه جوړوو، فلمونه هم ژباړو او دوبله کوو يې هم.

محلي ټلوېزيونونه زموږ توليدات نشروي، اوس تر (۲۵) زيات ممثلين لرو، لنډ کميډي فلمونه هم جوړوو، ستيج ډرامې هم، د هر يوه بېلګه يې په کمپيوټر کې راښکاره کړه، ما دلاور صيب ډېر وهڅاوه، رښتيا هم ډېر زړور هلك دی، چې په يوه تنګ او اغزن چاپېريال کې يې د هنري کارونو لپاره لاره پرانيستې ده، دلاور وويل: پخوا ډېرې موسسې فعالې وې، موږ څخه يې د پروګرامونو د جوړېدو غوښتنه کوله، زموږ توليدات يې هم اخيستل، خو په دې وروستيو وختونو کې ډېر شيان پر ټپه ولاړ دي. ما دلاور صيب ته وويل، ښه ده چې په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښو ودرېږو، ورو ورو پرمختګ تر يو ناڅاپي پرمختګه ښه دی، يو بل سره به ملګرتيا کوو، هيله ده چې د هلمند پر مارکيټ سربېره د هېواد نورو برخو ته هم خپل توليدات ورو ورو رسوو.

د بُست پروډکشن پر کارونو خورا خوشاله شوو، خو وخت نه و چې

د هغو د عملي کارونو جريان مې له نږدې څخه کتلی وای، بل وخت ته مې ورسره ژمنه وکړه، له دوی مو خدای پاماني واخيسته.

تر هغه وروسته(اميري) هوټل ته لاړو، هلته د ولايتي شورا په نويو ټاکنو کې بريالي کانديد، ښاغلي (حاجي عبدالکريم اتل) موږ ته ډوډۍ تياره کړې وه، هلته توپان وزيری صيب او نور ملګري هم وو، خورا خوندوره ډوډۍ وه، لوکس او پاك هوټل و، د هوټل کارګرانو د افغانستان له درې رنګه بيرغ څخه کميسونه جوړ کړي وو، خورا ښه ښکارېدل. ډوډۍ خوندوره او هوټل خورا ښايسته وو.

بُست پوهنتون

په (اميري) هوټل کې تر ډوډۍ خوړلو وروسته د مېلمستون پر لوري وخوځېدو، هلته له رسېدو سره سم بيا هم موټر ولاړ وو، موږ ته يې وويل چې بُست پوهنتون کې غونډه ده، والي صيب او ټول مېلمانه هلته ځي، موټر کې کېناستو تر لس دقيقو مزله وروسته بُست پوهنتون ته ورسېدو. (۱۵) کم څلور بجې وې چې غونډه پيل شوه، د غونډې

لپاره خورا ښه ترتيبات نيول شوي وو. غونډه له معمول سره سم د قران کريم د څو مبارکو ايتونو په تلاوت سره پيل شوه. ورپسې ملي سرود وغږول شو. بيا د بُست پوهنتون عمومي رييس ښاغلي (احمد جان پوپل) خبرې وکړې، هغه وويل: بُست پوهنتون پر (۱۳۹۱ل) کال تاسيس شو، اوس د طب، انجنيري او کمپيوټر ساينس پوهنځي لري، (۶۰۰) محصلين همدا اوس په دې پوهنتون کې زده کړې کوي. ورپسې د بُست پوهنتون علمي مرستيال خبرې وکړې، بيا د هلمند والي (حاجي

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد نعيم) خپله وينا وکړه او په هلمند کې يې په تحصيلي ډګر کې وروستۍ برياوې وستايلې، ده په لښکرګاه کې د درېيو خصوصي

پوهنتونو شتوالی په تحصيلي برخه کې غوره پرمختګ وباله، ورپسې استاد غلام نبي فراهي، استاد حبيب الله رفيع، د امنيت رييس (نعيم مومن) او بيا ما (يون) خبرې وکړې، د بُست پوهنتون پرمختګونه مو د

ستاينې او خوښې وړ وبلل. د غونډې په بهير کې ددې پوهنتون علمي مجله (بُست پوهنتون) هم ووېشل شوه، خورا ښه علمي او خوږه مجله وه، د غونډې په پای کې له کابل څخه راغلو مېلمنو ته ستاينليکونه هم ورکړل شول.

غونډه پر دعايي سره پايته ورسېده، بيا مو د بُست پوهنتون ځلور پوړيزه ودانۍ، درسي او اداري خونې وکتلې، خورا عصري، پاکې

مجهزې او مکملې وې. د عصر اکثره غوښتنې په کې پوره شوې وې، د مرکز کابل تر خصوصي پوهنتونو يې سيستم، سويه او سليقه لوړه ښکارېده، سړي ته يې ژر تر ژره د تدريس اشتها راوستله، له ښاغلي احمد جان پوپل څخه مې د هغه د سليقې، سويې او پوهې له امله مننه وکړه، زه پر دې هم خبر وم چې ښاغلی پوپل د يوې درنې کورنۍ غړی دی، دا معلومات مې هم درلودل چې پلار يې ښاغلی (حاجي ادم خان

پوپلزی) دا شپږ کاله کېږي په بګرام کې د کورنيو او بهرنيانو له خوا د کوم تور په تور بندي دی، عجيبه خبره خو دلته دا ده چې ويل کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار یې د طالب او القاعدې په تور بندي دی، زوی یې په اقتصاد او حقوقو کې دوه ماسترۍ لري او د سیمې په کچه یې یو ښکلی پوهنتون

جوړ کړی دی، پښتون خو وې همداسې چې د دومره ستر علمي مرکز جوړول یې هم له توره نه شي سپینولای.

د پوهنتون په لیدو خورا خوشاله شوم، فراهي صیب ته مې وویل چې یو ځل دوه خو به تدریس ته راځو، د پوهنتون لیدنې زموږ په ذهن کې یوه خوږه خاطره پرېښوده او جوړونکي ته مې د زړه له کومې دعا وکړه.

د لښکرګاه واټونه

د بُست پوهنتون تر لیدنې وروسته د امنیت ریس (نعیم مومن) موږ تر بُست مېلمستونه ورسولو. نسیمې خور وویل: سبا تاسې روان یاست، خو د لښکرګاه ښار مو ونه لیده، زه خپل موټر راغواړم چې ښار درباندې وګورم، دا مهال دلته د امنیت کورلا موټر ولاړ و، امنیتي مسؤل وویل، ستاسو د امنیت مسؤلیت زموږ پر غاړه دی، تاسې چې

هر چېرته ځئ، موږ درسره یو، خپل موټر مه راغواړئ، همدې کرولا موټر توري ښیښې لرلې، په هغه موټر کې کېناستو، د هلمند د مرمرو فابریکې له څنګه تېر شو، د ښار واټونه خورا ښکلي او لوی وو، د ښار ټول سړکونه او فرعي سړکونه پاخه وو، نسیمې خور وویل، اول (زاړه) بازار ته ځو، هلته ډېر ښه ایسکریم خرڅېږي، هلته ځو، لومړی هلته ورغلو، نسیمې خور وویل، موږ چې واړه وو کله چې به له لېسې څخه رخصت شو، نو دې ایسکریم ته به ضرور راتلم، خورا خوندور ایسکریم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، هغه خوند چې زما په خوله کې دی، تر اوسه مې نه هېرېږي. ما ورته وویل، ګوره هسې مزه به ونه کړې، دې وویل وبه یې ګورې ډېر خوندور دی، ژر یې هلته ورسولو، ډرېور کښېنته شو، ((رووف شېریخ والا)) څخه یې ژر موټر ته ایس کریم راوړ، نسیمې خور وویل: څنګه دی؟ خوندور دی که نه؟ سره له دې چې ډېر خوندور نه و، متوسط و، خو ما ورته وویل: ډېر خوندور دی. ما ورته زیاته کړه دېته چې سړی وړوکی وای، پیسې هم ورسره نه وای او له مکتبه هم راتښتېدلای وای، نو بیا دې دا ایس کریم خوړلای وی، نو عجب خوند به یې کړی وای، ته یې چې خوندور ګڼې، دا د همغه ماشومتوب خوند او خاطره ده، ما وویل: یو سړی و، (اش) یې کله نه و خوړلای، یو چا ورته ډېر صفت کړی و، ورته یې ویلي وو: کله چې ښار ته لاړې، نو پلان هوټل ډېر ښه (اش) پخوي، حتمي به یې خورې، داسې خوندور دی چې خوند به دې په عمر کې له خولې څخه ونه ځي. کلیوال سړی چې ښار ته راغلی و، نو د هوټل شاګرد ته یې وویل (اش) راوړه، هغه ورته عاجل (اش) راوړ،

ده وخوړ، خو په خوند یې پوه نه شو، بیا یې نور شیان ورته راوړل، هغه یې هم وخوړل، څو شېبې وروسته یې بیا غږ وکړ، و هلکه! اش راوړه،

د شاګرد فکر نه شو، بیا یې په زوره غږ وکړ، و هلکه (اش) راوړه اش!، هغه ورته وویل اش خو مې راوړ! ده وویل رادې وړ؟ هغه وویل هو! ده وویل: څه شو؟ هغه وویل ودې خوړ، ده وویل ښه ومې خوړ، هغه وویل هو! نو ده وویل: ښه ومې خوړ، نو څومره مزه به یې کړې وي!؟

ما نسیمې خور ته وویل چې دې ایسکریم ته همغه د (اش) اشتهاه په کار ده، نسیمې خور هم سخت وخندل، ما نسیمې خور ته وویل، ایس کریم به هم خورو، خو ښار کې به هم ګرځو، خکه چې وخت ضایع نه شي، د ښار ډېری واټونه مو وکتل، نسیمې خور خپل نوي کور ته بوتلو، ښایسته کور یې جوړ کړی و، ما ورته وویل، وکیل چې کور، دېره او هوجره ونه لري، تر دې وروسته ډېره سخته ده چې یوازې په وچ وعظ او نصیحت سیاست وکړي او خپل پلانونه عملي کړي. د نسیمې

خور د کور تر کتنې وروسته بیا ښار کې د بېلابېلو واټونو پر لیدو مصروف شو، دا وخت مې نسیمې خور ته وویل: د (هلمندوال) صیب مرحوم کور راته پیدا کړه چې هلته لاړ شم، زامنو ته یې فاتحه وکړم، هلمندوال صیب د هلمند یو تکړه قومي مشر و، په بېړنۍ لویه جرګه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اساسي قانون په لویه جرګه کې د هلمند د خلکو استازی و، ډېر هېواد پال او ملي شخصیت و، زما ډېر دوست و، تر مړیني د مخه یې راته زنګ وواهه چې زه سخت مریض یم، هندوستان ته د درملنې لپاره ځم، دا دنیا فاني ده که زه لاړم، نو زامنو ته مې وصیت کړی چې (یون کاکا) مو کومه خبره کوله، هغه به ضرور منئ، نو ستا به امر وي او د وربړونو به دې غاړه . د هلمندوال صیب خبرو، همغه وخت ډېر ولړزولم، دا په ټلیفون کې د هغه وروستۍ خبرې وې، ما بیا نه هلمندوال صیب ولید او نه مې ورته خبرې واورېدې، کله چې هلمند ته لاړم، نو اول مې د هلمندوال صیب د کور او زامنو پوښتنه وکړه، زموږ هلمندي ملګرو هلمندوال صیب ډېر ښه پېژنده، د هغه مشر زوی (عزت الله هلمندوال) یې هم پېژنده، پر لومړۍ شپه یې ورته ډېر زنګونه ووهل، خو رخ نه شو، موږ سره چې په موټر کې کوم امنیتي ملګري و، هغه وویل، ما د هلمندوال صیب کور لیدلی، هلته به ورشو، تر یو څو دقیقو مزله وروسته هلته ورسېدو، د هلمندوال صیب مشر زوی (عزت الله هلمندوال) په کور کې نه و، کشر زوی یې راووت، هوجرې ته ورسره ننوتو، دعا مو ورته وکړه او ژر راووتو.

دا وخت نسیمې خور وویل: زما ورونه (عزیز) او (حفیظ الله) ستا ډېر مینوال دي، هر وخت تاسو یادوي (عزیز) یوه (وارلس ټي وي شبکه) جوړه کړې ده، افغاني چینلونه ټول په کې دي، (ژوندون) هم په کې دی، هغه به هم وګورې، یوازې څو دقیقې به ورسره پاتې شو.

تر یو څو دقیقو مزله وروسته هلته (عزیز وارلس نېټورک) ته ورسېدو.د نسیمې خور ورونو هر یو (عزیز) او (حفیظ الله) موږ ته تود هر کلی وواېه او تودې غېږې یې راکړې، ډېر زیات خوشاله شول،

هغوی وویل، لکه خوب چې ګورو، دا زموږ یو ارمان وچې تا به ګورو او هغه هم په هلمند کې. حفیظ الله وویل، هلمند ته باید د ډېر وخت

لپاره راشې، په دومره لنډ او تنګ وخت کې زموږ تنده نه ماتېږي، (حفیظ الله) د سیمه ییزو شوراګانو مشر دی، ډېر زیات اجتماعي روابط لري، هغه وویل، په سوونو سپین ږیري او مشران به درته دعوت کړم، ټول درته سخت احترام لري، خپله تګلاره به ورته بیان کړې، ما وویل، که ژوند و، بیا به راشم، د ډېر وخت لپاره، اوس خو لنډ تنګ رسمي سفر و. ښاغلی (عزیز) دا نېټورك داسې جوړ کړی چې لین نه غواړي، یو بکس دی هغه کې یې (۳۰-۴۰) چینلونه اعیار کړي دي،(څلور زره افغانۍ) قیمت لري، د هلمند ولسوالیو ته خدمات وړاندې کوي، هر څوك کولای شي، ددې بکس په اخیستلو سره افغاني چینلونه په اسانۍ سره وګوري، دا مهال د نسیمې خور وراره (داود) او ښاغلی (نجیب) د افغان ټلیکم مشر هم حاضر وو.له هغوی څخه مې مننه وکړه او کورودانی مې ورته وواېه، ډېر ټینګ ست یې راته وکړ، خو موږ ترې په وچ زور اجازه واخیسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت بابا پارک

د (عزیز وارلس نېټورک) تر کتنې وروسته د هلمند پر سیند پر تړل شوي پله پورې وتو، د (ملت بابا پارک) ته ورغلو، دا خورا ښایسته، ښکلی او شین پارک دی، ځوان پارک دی، نږدې (شل جریبه) مساحت به لري، ځینې ودانۍ، کانتین او د خولي ودانۍ هم لري. خو ودانۍ یې اوس اکثره ګړېدلي دي، رنګ یې هم اوښتی، د پارک په منځ کې یو ستېج دی، چې چت ته یې زینه هم پورته شوې. پارک ډېر ښایسته دی، خو عزت یې لکه څنګه چې پکار دی، هغسې نه کېږي،

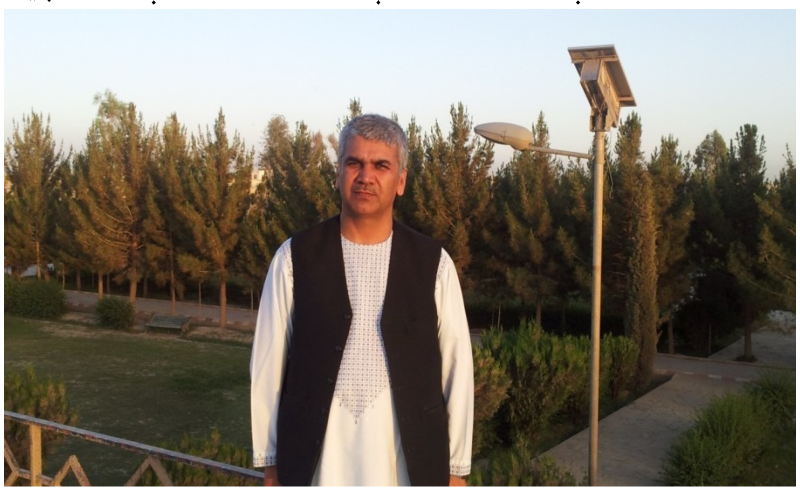

نسیمي خور وویل، دا پارک د (اسدالله وفا صیب) او (ګلاب منګل صیب) په وخت کې خورا ښایسته و، خو اوس دا دی ورځ په ورځ خرابېږي. څو دقیقې په پارک کې وګرځېدو، هم خوشاله شو او هم خفه، ګڼ شمېر ځوانان پارک ته راروان وو، لوبې او ساعتیرۍ یې کولې، د وتو پر وخت د دروازې ساتونکي، چې ټکټونه یې په لاس کې وو، په خورا مینه خلاصه غېږ راکړه: یون صاب مولا دې راوله! نسیمي خور وویل: ټول هلمندوال دې پېژني، معرفۍ ته دې اړتیا نه شته، هغه ته

مې وویل: خلك مفت راځي، که ټکټ ورکوي؟ هغه وویل، نه ټکټان ورکوو، اوس مو دا کار پیل کړی، چې په همدې پیسو دا ویجاړ ځایونه بېرته جوړ کړو او د پارک خدمت وکړو، دې وروستۍ خبرې بېرته لږ خوشاله کړم، هغه ټینګ هرکلی او ټینګ ست وکړ او موږه ټینګه خدای پاماني وکړه او بېرته د سیند دې غاړې ته پر پله راواوښتو، دلته هم هغه پارک ته ورغلو چې د هلمند د سیند پر غاړه جوړ شوی،

ډېر لوی نه دی، خو ګڼه ګوڼه په کې ډېره وي، دا د (میرویس نیکه پارک) نومېږي. مازیګر لمونځ نور په قضا کېدو، ژر مې هلته په جومات کې دوه رکعته مسافرانه لمونځ وکړ، څو شېبې نور هم هلته تم شو، هر ځوان چې به زموږ له څنګه تېرېده، یو سترې مشې او د یادګاري عکس د اخیستلو غوښتنه به یې کوله، ماښام په نږدې کېدو و، بُست مېلمستون چې موږ په کې اوسېدو هغه هم دلته ډېر نږدې و، هلته ستانه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلمند سیند مشاعره

په مېلمستون کې تر يو څه دمې وروسته، بيا احوال راغی چې مشاعره تياره ده، مشاعره له پلان سره سمه جوړه شوې وه، د (لښکرګاه ورزشي سټېډيم) د مېلمنو هر کلي ته انتظار ايسته،

سټېډيم په ولايتي کچه خورا ښکلی او شين دی، ټاکل شوې وه مشاعره تر ماښام لمانځه وروسته پيل شي، خو څرنګه چې زموږ په هېواد کې هېڅ کار پر وخت نه پيلېږي او نه ختمېږي، مشاعره هم تر ټاکلي وخته څه وروسته ياني څه کم نهه بجې پيل شوه، د مشاعرې تر

پيل د مخه مې ګڼو هلمندوالو او جګړه ځپلو معلولو هېوادوالو سره يادګاري عکسونه واخيستل.د مشاعرې سټېج ښکلی و، خو رڼا په کې سمه خوره نه وه، نو ځکه خو يې تصوير ډېر روښانه نه برېښېده،

لومړی د قران کريم څو مبارك ايتونه تلاوت شول، بيا ملي سرود

وغږول شو، بيا والي صيب شاعرانو، مېلمنو او هلمندوالو ته هر کلی ووايه او د هلمند سيند مشاعرې د تاريخ او څرنګوالي په باب يې رڼا واچوله، په مشاعره کې له کابل، ختيځو ولايتونو، کندهار او شاوخوا ولايتونو او کوزې پښتونخوا څخه ګڼو شاعرانو ګډون کړی و. د مشاعرې په پيل کې يو څه بې نظمي هم وه او شعرونه هم يو څه بې

خونده او اوږده وو، مشاعره يې د پيکه والي خواته بيوله، خو وروسته هم نظم ښه شو او هم شعرونه خواږه شول. دغه لاندې شاعرانو خپل شعرونه او نظمونه واورول: بريالی هلمند، سردار محمد همدرد، محمد اسمعيل شريعت يار، ملا محمد حنيفي، انجنير محمد داود فرهنګ، سيد محمد حيرت، عبدالهادي عمري، شريف الله دوست،

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد قیس هاشمي، علیشاه مظلومیار، جانان نجات مل، سردار محمد صدیقي، عطا محمد سیلا، زمری بستی، نظر محمدنیازی، حبیب الله رفیع، عبدالغفور لېوال، لال پاچا ازمون او ځینې نورو شاعرانو خپل شعرونه واورول.

په ټولیز ډول ښه مشاعره وه، شعرونه اکثره پر ملي وحدت، اسلامیت، هېواد پالنې، سولې او نورو مسایلو څرخېدل، یوولس بجې وې چې د یو تن مسؤل له خوا راته وویل شول چې بُست مېلمستون ته ځه، ډوډۍ تیاره ده او مشاعره هم نوره په ختمېدو وه، که څه هم ما

غوښتل تر پایه مشاعرې ته کېنم، خو ټینګار یې وکړ چې ډوډۍ وخورئ که مشاعره اوږده شوه، نو بېرته به راشئ، موږ چې کله مېلمستون ته ورسېدو، تر یو څو دقیقو وروسته احوال راغی چې مشاعره هم پایته ورسېده.

نړیوال (انټر نېشنل کمپلیکس) روغتون

د شپې تر ناوخته پورې ناست وو، یوه بجه له سردار محمد همدرد صیب سره د هغه د روغتون لیدو ته لاړو، همدرد صیب په یوه ځلور پوړیزه ودانۍ کې یو خصوصي روغتون جوړ کړی و، په دې روغتون کې ټول (۱۵) ډاکټران کار کوي او پر یوه وخت د (۲۵۰) ناروغانو د درملنې وس لري. د هلمند او شاوخوا سیمو ناروغان دلته راځي، فیس یې هم خورا ارزانه دی، د شپې مو له نوکریوالو ډاکټرانو سره هم وکتل. د روغتون د بېلا بېلو څانګو تر کتنې وروسته بېرته د مېلمستون پر لوري وخوځېدو، په لاره کې هم له دېخوا او هم له اخوا

پولیسو ودرولو؛ درېش یې وکړ، د شپې نوم یې وغوښت، خو چې همدرد صیب ورته وویل: مېلمانه دي، نو په ډېر عزت یې موږ ته اجازه راکړه. کله چې مېلمستون ته راورسېدو، نو ښه د مزې سترې وو، زما خو له سهار راهیسې په نس درد و، خو د غیرت په خاطر مې ځان ټینګ کړی و، د شپې ډېر ناراحته وم په ډېرې سختۍ مې خوب وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سفر وروستۍ ورځ

د یکشنبې سهار چې پاڅېدو، نو تر چای وروسته ټولو ملګرو د بېرته تګ تیاری نیوه، موږ هم غوښتل چې لاړ شو، خو څرنګه چې زموږ ټکټونه یو طرفه وو، نو په افغان جیټ الوتکه کې ځای نه و، همدرد صیب موږ ته په (کام ایر) کې ټکټونه واخیستل، د افغان جیټ الوتنه سهار پر (۸) او د کام ایر الوتنه ماسپښین پر درې بجې وه.

د والي صیب سکرتر ماته زنګ وواهه چې ستاسو ټکټ افغان جیټ کې هم شته، خو ما ورته وویل، چې زه خپل ټیم سره یو ځای ځم، څو شېبې وروسته مې همدرد صیب ته وویل چې پاتې ملګري به وګورو، هغه وویل، زه به نور میتهنګونه تنظیم کړم، دا وخت (حاجي بشیر)، د هغه ورور (حاجي روح الله) او دوه تنه نور ملګري راغلل، هغو سره مې پر بېلابېلو فرهنګي مسایلو خبرې وکړې، حاجي بشیر زموږ انډیوال دی، دوبۍ، هلمند او کندهار کې د سوداګرۍ کاروبار لري، هلمند ته زموږ له راتګ څخه خبر شوی و، نو ځکه زموږ لیدو ته راغی، په هلمند کې یې د تحریك د دفتر پر جوړېدو ټینګار وکړ او هم یې په ولسوالیو کې د ځانګو د جوړونې غوښتنه وکړه. ښاغلي حاجي بشیر سره نورو ملګرو هم د تحریك د پراختیا غوښتنه کوله. حاجي صیب بشیر سره لا مجلس پایته نه و رسېدلی چې سباوون ټلوېزیون ته د تلو وخت راورسېد، له حاجي صیب بشیر څخه مو له ناچارۍ اجازه واخیسته او خدای پاماني مو ورسره وکړه.

سباوون راډیو ټلوېزیون

سهار لس بجې به وې چې، فرید احمد فرهنګ صیب ما پسې راغی، همدرد صیب د سباوون راډیو ټلوېزیون له مسؤل، ښاغلي (میرویس پاڅون) سره وعده ایښې وه. فرهنګ صیب، زه (یون) او زما یوه کمره مین او همدرد صیب د سباوون ټلوېزیون دفتر ته لاړو. په لاره کې فرهنګ صیب د هلمند بېلابېل واټونه راوپېژندل چې اکثره د

افغانستان د بېلابېلو ولایتونو په نومونو وو، ننګرهار، هرات، کندهار، لغمان، بلخ او نور واټونه، ما ورته وویل، دا د ملي وحدت او د هېواد د بېلابېلو ولایتونو له پېژندنې سره ډېره مرسته کوي، د ښار واټونه خورا پراخه وو. فرهنګ صیب ته مې وویل: یو انګرېز عالم وایي: که غواړئ د یوه ښار د وګړو فکر معلوم کړئ چې پراخ دی او که تنګ، نو د ښار واټونه، کوڅې او سړکونه یې وګورئ، چې پراخ دي که تنګ؟ که پراخ وو فکرونه یې هم پراخ دي او که تنګ وو، نو د خلکو نظرونه یې هم تنګ دي، اوس چې د هلمند د لښکرګاه ښار واټونو ته سړی ګوري، د انګرېز پوه د خبرې په مصداق د خلکو نظرونه یې د پراخۍ څرګندونه کوي.

څو دقیقې وروسته هلته ورسېدو، د ټلوېزیون مشر (میرویس پاڅون صیب) او د سباوون ټلوېزیون، نورو کارکوونکو موږ ته تود هرکلی وواېه، پاڅون صیب د سباوون راډیو ټلوېزیون په اړه ټول معلومات

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي راډيو ټلويزيون

د سباوون ټلويزيون تر کتنې وروسته د ملي راديو ټلويزيون پر لوري وخوځېدو، د ټلويزيون مشر او نور ملګري يې موږ ته منتظر وو. د ټلويزيون مشر موږ ته تود هر کلی ووايه، ښاغلي (حيات الله داوري) خورا تکړه ځوان او د خوستيو ورونو په اصطلاح خورا ښايسته (ژنی)

دی. د ټلويزيون پر بېلا بېلو دفترونو يې وګرځولو، د هلمند ټلويزيون خورا ښې ستېډيو ګانې درلودې، نوي وسايل په کې نصب وو. په ولايتي کچه بشپړ ټلويزيون ښکارېده، سليقه يې هم د نورو حکومتي ادارو په انډول ښکلې وه، خو د ټلويزيون د مشر په وينا دولتي بروکراسي يې خلاص لاس ته نه پرېږدي؛ تر څو يې چې ضروري غوښتنې عملي کېږي، هغو خپل ارزښت له لاسه ورکړی وي. دی وايي موږ چې کوم شی غواړو، تر هغه چې له مرکزه يې منظوري راځي، ډېر وخت پرې تېر وي. د ټلويزيون مشر ښاغلي (حيات الله داوري) موږ د ټلويزيون پر احاطې هم وګرځولو، (نږدې شل جريبه) ځمکه لري. شنو ونو، د ټلويزيون انګړ ته خورا ښکلا ورکړې وه. له ننګرهار پرته فکر نه کوم چې بل هېڅ کوم ولايت دې د ټلويزيون دومره شنه ساحه ولري. ښاغلي (حيات الله داوري) د راډيو ټلويزيون په باب پوره معلومات

راکړل، پاڅون صيب له (۱۳۸۷ل) کال راهيسې د ياد ټلويزيون د جوړونې لپاره هلې ځلې کولې خو راډيو يې لاتر دې د مخه جوړه کړې وه، تر څو کلن زيار وروسته يې هلو ځلو رنګ راوړ او ټلويزيون هم جوړ شو، اوس د هلمند د لوی ولايت په کچه دا خورا ښه رسنيز مرکز دی. په دې راډيو ټلويزيون کې اوس تر (۳۰) زيات ځوانان پر رسنيز فعاليت بوخت دي. ټلويزيون دوه ستېډيوګانې لرلې چې په ښه ډول جوړې شوې دي. پاڅون صيب وويل، : اوس يې راډيو ټلويزيون

ته خپله ځمکه اخيستې او اينده کې به ښکلې ستېډيوګانې په کې جوړې کړي. د ټلويزيون او راډيو د ستېډيوګانو تر کتنې وروسته د ياد ټلويزيون يو خبريال (صفت الله زاهدي) زه يوې مرکې ته وبللم ، د مرکې محور يې اکثره پر سياسي او انتخاباتي مسايلو راڅرخېده، همغه پوښتنې يې راڅخه وکړې چې اړتيا يې وه. کشش په کې و او د ورځې مسايلو، انديښنو او ابهاماتو ته د رڼاوي ضرورت په کې و، سباوون ټلويزيون کې تر يو ساعت زيات پاتې شو. د دې ټلويزيون او راډيو په ليدو مې هيلو نورې هم په زړه کې غزونې وکړې. د پاڅون صيب له ډېر ټينګ ست سره مو ترې رخصت واخيست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړل، ژوندون ټلوېزيون سره يې لنډه مرکه هم وکړه. په پای

کې مو يو بل سره ژمنه وکړه چې هر څه مو له وسه کېږي يو بل سره به مرسته کوو. له هغه ځايه مو غوښتل چې (بُست کلا) هم وګورو، خو د وخت د کمښت له کبله مو ونه شو کولای، صحت مې هم ښه نه و، سره له دې چې همدرد صيب راته دارو رالېږلي وو، هغه مې وخوړل، خو بيا

هم د دې جوګه نه وم چې ښه په خوند چېرته سفر وکړم. نو ځکه خو بېرته مېلمستون ته راستانه شو. مېلمستون کې موږ لږه دمه وکړه، دوه نيمې بجې وې چې مېلمستون کې مو خپلې غوټې وتړلې او د هوايي ډګر پر لوري وخوځېدو.

د هوايي ډګر پر لوري

له مېلمستونه تر هوايي ډګره ايله لس دقيقې لار ده. څه کم درې بجې وې چې هوايي ډګر ته ورسېدو. پوليسو د مېلمه پالنې له مخې موږ تالاشي نه کړو. کمرې او بکسونه يې د چك لپاره يوړل. په وړوکي ترمينل کې مسافرين منتظر وو. زه يې راساً د ترمينل اداري خونې ته بوتلم. د دفتر مسؤلينو خورا زيات درناوی وکړ. په (VIP) خونه کې يې کېنولم. دا مهال يو ځوان مخامخ له خپل ځايه راپاڅېد، ګرمه ستړې مشي يې وکړه. ويې ويل، زه به لومړی خپل ځان دروپېژنم، زه دلته دا څو مياشتې کېږي په هلمند کې يم، له امريکايانو سره ژباړن يم. ما

ورسره ټوکه وکړه: ښه نو له امريکايانو سره مجاهد يې! هغه وخندل، ويې ويل زه له امريکا څخه راغلی يم، هلته ستاسو ټول پروګرامونه تعقيبوم، ډېر زيات احترام درته لرم، ژوند کې مې دا يو ارمان و چې تاسو سره وګورم، دادی تاسو سره مې خدای (ج) دلته ملاقات وکړ. د دفتر مسؤلينو يخې انرژۍ راوړې. زموږ ډېر عزت يې وکړ، يادګاري عکسونه مو واخيستل، له فرهنګ او همدرد صيب سره مې همدلته خدای پاماني کړه، د الوتنې وخت نږدې شو، کم کسان په ليکه کې ولاړ وو، ترالوتکې لاندې پوليسو چې موږ وليدو، نو ډېر خوشاله شول، دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنه یې ژر راغلل، ویې ویل کولای شو، یو عکس درسره واخلو؟ ما وویل، مهرباني وکړئ! عکسونه مو واخیستل او نور نو د الوتکې پر

زینې ورپورته شو. د الوتکې د هلېز کې چې مې پښه کېښوده، نو د (VIP) پر لومړۍ څوکۍ د بُست پوهنتون رییس (احمد جان پوپل) ناست و، ژر راپاڅېد، ویې ویل: یون صیب دلته کېنه، ما ویل ځم خپل ځای ته، ده ډېر ټینګار وکړ، دا مهال دالوتکې خدماتي کارکوونکي راغلل،

هغوی وویل همدلته کېنه، ویې ویل: کپتان صیب درباندې ځانګړې سلامونه وایي، ما وویل: مننه! کله چې الوتکې الوتنه پیل کړه، نو

لومړی د هلمند شنې ځمکې او بیا مو شاړې دښتې تر سترګو شوې، د هلمند سیند، د دښتو او شنو ځمکو تر منځ یوه شنه لیکه راکاږلې وه. یو ځل بیا مو د خپلې ماضي او حال په باب افسوس څرګند کړ، چې د

سیند تر غاړې ځنګه تړې او وړې یو، څومره سپېره او څومره بدمرغه یو!؟

ما او پوپل صیب د بېلابېلو فرهنګي، ټولنیزو او سیاسي مسایلو په باب اوږدې او تفصیلي خبرې وکړې. تر کابله پورې نږدې یو ساعت مزل و. خو موږ پردې مزله پوه نه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل او د ژوندون انګړ

تر څلورو بجو څو دقیقې تېرې وې چې الوتکه د کابل پر هوايي ډګر راکوزه شوه، ډېر ښه ارام سفر و. ترمینل ته داخل شو، خپل بکسونه او سامانونه مو راواخیستل. له ترمینله راووتو د خپل موټر پر لوري

وخوځېدو. تر لس دقیقې مزله وروسته څه کم پنځه بجې وې چې د ژوندون ټلوېزیون انګړ ته راورسېدو په دې ډول مو هغه سفر چې د جمعې پر ورځ سهار پنځه بجې له خپل کور او بیا څه باندې شپږ بجې

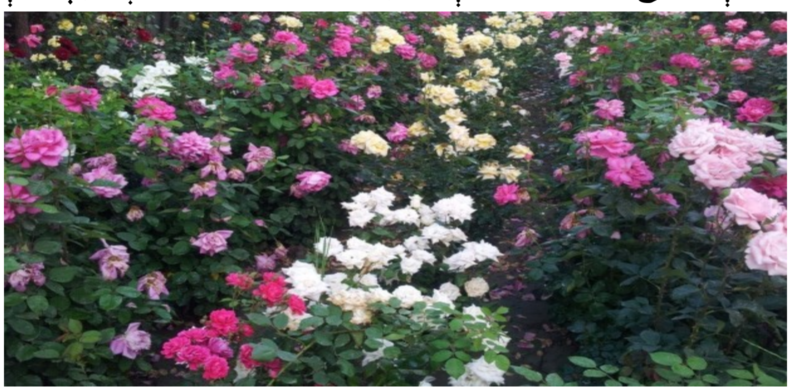

له ژوندونه پیل کړی و، پای ته ورسېده، د ژوندون غوړېدلو ګلانو زموږ هر کلی وکړ او ددې ښکلې هوا او فضا په لمس سره مو د سفر ستړیا لږ شان پر دمې بدله شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک د هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (احمدجان پوپل) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته يې اوږه ورکړه. ملي تحریک وياړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ يې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا ددې اثر له ژباړونکي او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې ددې اثر د ژباړلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

THREE DAYS

IN THE LAND OF FICTIONS

"Helmand Travel log"

By: Mohammad Ismael Yoon

د خپرونو لړ: ۹۱
د لیکوال د خپرونو لړ: ۳٦

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library